

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da je o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . gld. 8-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . „ 1-10

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . „ 1-40

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ozihrano na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Mir.

V nedeljo govorila sta skoro ob isti uri nemški državni kancelar, general Caprivi, in francoski minister vnanjih rečij, Ribot, in kakor po dogovoru naglašala sta oba, da je mir osiguran, da se ni bati komplikacij, katere bi utegnile imeti resnih posledic — vojno.

Minister Ribot govoril je v mestecu Bapaume, kjer se je razkril spomenik odličnemu francoskemu generalu Faidherbe-u. V svoji napitnici slavil je Ribot spomin tega vojskovodje, slavil sedanjo vojsko in nje voditelje, potem pa, omenivši prekrasne in Francozom, nepozabne Kronstadtske slavnosti, prestopil na politično polje. Ribot je izvestno poklican izreči svojo sodbo o obnem položaji, izreči, česa se je smeti za bližnjo bodočnost nadejati, česa se je bati, in zato smo njega govora veseli. Ribot je rekel, da se Evropi ni bati vojne, in sicer zategadelj ne, ker se je posrečilo Franciji ustvariti novo političsko situvacijo v Evropi. „Dalekoviden in v svojih ukrepih trden vladar, izrazil je javno simpatije, katere goji za nas in katere vežejo mogočno državo njegovo in Francijo. Ruski narod in ruski car sklenila sta s Francijo iskreno prijateljstvo, katero se je v Kronstadtu slovesno potrdilo. Mimo

Kronstadtskih slavnosti pa ni pozabiti demonstrativnega vsprejema, ki se je priredil mornarici francoski v Švediji, v Norvegiji in na Danskem, najmenj pa vsprejema v Portsmouthu. Nova situvacija pa ne terja druge politike. Zdaj, ko nam je omogočeno čuvuti in ohraniti mir dostojno, ne bomo ga motili. Francija si je v svesti svoje moči in ima zaupanje v bodočnost, nadaljevala bode sedanje politike pravec, ter mirno in trezno ravnala, da si ohrani spoštovanje narodov in ono veljavo v svetu, katera jej gre.“

Nemški državni kancelar govoril je pri banketu, katerega so priredili častniki pešpolka št. 78 v Osnabrücku. V svoji napitnici poudarjal je Caprivi srčno željo cesarja, povzdigniti blagostanje naroda in vzdržati mir ter končal kratko in jedrnat, „da se političski položaj evropski ni izpremenil, da približevanje dveh evropskih velesil ni nevarno miru, ker je to približanje le javen izraz že prej obstoječih razmer, katere pa ne izpreminjajo situvacije. Položaj je jasen in zato se ni bati za mir, ki je bolj osiguran, nego kdaj poprej, zakaj na političkem obnebi ni viditi sedaj ni najmanjšega oblaka.“

Oba ministra sta zložna v tem, da se za mir ni bati, vsaj za bližnjo prihodnost ne, oba zmatrata rusko-francosko prijateljstvo za novo silo, katera omogoči ohranitev miru, in zategadelj bodo vsi narodi z iskrenim veseljem pozdravili ti dve izjavi. Vzlic temu pa, da se je s tako odličnega mesta storila pomirljiva ta izjava, ne moremo se znebiti suma, da to vse so le besede, dobrohotne ali prazne.

Pisma iz Zagreba.

Zagreb, 23. septembra 1891.

Jubilejska razstava.

VI.

Pri nagrajanju izložiteljev goveje živine (in pa tudi konj in avinj) ločila je porota velike posestnike (vlastelinstva), ki so dobili častne diplome 1., 2. in 3. razreda, od malih posestnikov in kmetov, ki so dobili denarne nagrade od 100 do 10 gld. In prav je tako! Kaj je bogatašu za nagrado v novcu, čeravno dobi prvo od 100 gld.? Kmetu pa 10 gld. gotovega denarja več velja, kakor katerikoli papir, bodi tudi najlepša diploma.

Prav lep je bil prizor, ko so se delile nagrade, in ko je vsak kmet, kateremu je bila dosojena nagrada, moral sam pripeljati svojo „lepo živinico“ pred gospodsko poroto in pred občinstvo; kako sladko se je smehljajal tak kmet, ko je gosp. dr. Krištof, načelnik deželne veterinarstva, oglašil njegovo ime in prebivališče, in ko mu je sam predsednik porote za izloženo živino, grof Josip Drašković, pripel na suknjo kolajno v spomin jubilejske razstave in v roko utisnil lepo nagrado v novcih, ali bankovce, ali pa nekoliko cekinov! Jaz mislim, da tak kmet ne bode nikdar pozabil tega blaženega trenutka.

Vkupaj razdeljenih je blizu 1800 gld. na nagrade v novcih, in sicer kakih 1000 gld. za plemenska goveda, a ostalo pa za pitano in uprežno živino, za molzne krave in njih mleko. Za plemenska goveda nagrajeno je malih posestnikov in kmetov 35, in to za bike 14, za krave 18, za telice 3; nagrado v novcu dobilo jih je dalje: za najboljše vole 16 izložiteljev, za najboljše junce 9, za najlepše molzne krave 3, za krave, ki so imele po težini največ mleka, 3, za najboljše mleko 3. Prva nagrada pri bikih in plemenskih kravah bila je 100 gld., druga 50 gld., za ostalo pa prva le 50 gld. Prigodilo se je tudi, da je jeden gospodar dobil več nagrad, n. pr. za bika in telico, za vola in kravo, za najboljšo molzno kravo in najboljšo mleko itd. Te lepe nagrade bodo sigurno lepo delovale na hrvatske manjše gospodarje, ne samo na tiste, ki so sedaj nagrado dobili in ki se bodo še bolj trudili, da še lepšo živino izredé, ampak tudi na druge, ki jih bodo gotovo posnemali.

Od velikih posestnikov so dobili diplome 1. razreda: Vlastelinstvo Ruma v Sremu (grof Peter Pejačević) in vlastelinstvo Djakovo (biskup Strossmajer), in to prvo za najlepšo zbirko podolske pasmine, drugo pa za lepo zbirko čiste Mariahofske pasmine. Diplome 2. razreda dobili so: Marquis de Pienne iz Vrbovca, E. Kaan iz Orlovca, grof Bombelles, Eisner in Kiepack, a diplomu 3. razreda grof Pavel Drašković iz Vel. Bukovca. Priznanice dobili so gospodarski činovniki vlastelinstev: Ruma, Djakovo in grofa Jos. Draškovića. Moramo na koncu še spomeniti, da je tudi grof Jos. Drašković izložil prav lepo živino, ali se je kot predsednik porote

LISTEK.

Večer pri Teharskih plemičih.

Jesensk večer je bil. V hladno meglo zavijal se je svet. Ljudje so se že umikali v svoja bivališča, ko smo se zbrali v prijaznem stanovanji dra. Gustava Ipavca, zdravnika v Št. Juriju. To je krasna obitelj, ti Ipavci! Vse poje, vse svira. Morebiti pa ne živi v nobenem slovenskem srci toliko ljubezni do slovenske glasbe, kakor v našem dru. Benjaminu Ipavcu. Mož je že mnogo let v tujem nemškem mestu zelo cenjen zdravnik. Usoda mu ni baš nemila in z vsakdanjega življenja skrbmi se nema boriti. V tacih razmerah postane mnogi nasladen epikurejec. Naš Benjamin je ostal neizpremenjen idejalist.

V svojem prostem času zaglobi se v glasbena dela vseh narodov. Ali tujstvo se ga ne prime. Nepremagljivo moč ima do njega vedno slovenska narodna pesem, ona pesem, pred katero utihnejo tudi najbolj zagrizeni naši nasprotniki. Ta pesem preveva tudi temelj najnovejšega njegovega dela.

Ko bode v beli Ljubljani odprli novo gledališče, obrniti bode morali vso pozornost na razvoj slovenske dramatike, da ne bode več, kakor nekaj, stala kot tepena pasterka v kotu.

Lepšega pa menda dolgo ne bode slišali, kakor so Ipavčevi „Teharski plemiči“.

Skladatelj podal nam je že marsikatero lepo skladbo, ali na tej je delal z neko neopisno, idealno ljubeznijo. Skladatelj je sedaj s tem delom gotov in pisatelj teh vrst imel je izredno srečo, da je, vsprejet v ljubeznjivi krog Ipavčeve obitelji, čul premiéro te prelepe slovenske spevoigre. Ta prva predstava bila je namenjena kot poskus izključno domačemu krogu. V ta namen pridobil si je gosp. skladatelj slavne tri pevke gospice Čampa, ki so pred dvema letoma v družbi s četrto pevko prepotovale celo Evropo kot prvi damski kvartet.

Mej te je razdelil uloge po potrebnem transponiranju ter važneje dele prevzel sam s svojim bratom. Imeli smo pred seboj celo osobje. In kakovo petje je to!

Pisatelj ni večak, ali če vse ne moti, poiskala si bode ta spevoigra v kratkem pot v vse slovenske izobražene hiše. Nekaj čudno mlo-domatega

preveva celo delo. Posamezne arije, osobito pa duete mej Marjetico in Jerico in zборе bomo radi čuli tudi na slovenskih koncertih in domačih klavirjih. In to bode menda pravi pot, po katerem se bode naš narod razvnel za slovenski oder.

Ni namen teh vrstic kritikovati. Sposobnejši moške storili bodo to pozneje. Opozoriti sem hotel samo že sedaj na lepo to delo in na vrlega skladatelja, ki nam lahko še mnogo lepega poda . . .

Zunaj je bilo hladno. V naših srcih pa se je tako gorko topilo. Obhajala so nas čustva, kakor tedaj, kadar zremo ob lepem poletnem večeru v srečno slovensko vas, vidimo kretanje naših brhkkih deklet, čujemo pevanje slovenskih mladeničev, okolu nas veje sreča preteklih dnij . . .

Tako bode tudi Vam. Vivat opus sequens!

Dr. F. R.

Pik dama.

Povest, spisal A. S. Puškin, poslovenil Z. D.

(Dalje.)

Kakor vsi stari ljudje, je tudi ona trpela za nespancem. Končavši svojo toaleto je sedla k oknu v naslonjač in odposlala hišne. Sveče so odstranili,

za izloženo živino postavil izvan natečaja; on je mej ostalim prodal na razstavi jednega bikčiča simentalke pasmine še le 8 mesecev starega za dvesto goldinarjev in to dokazuje jasno, kako lepo živino on ima.

Izpregovorili bomo še par besed o govedskih pasminah, ki se nahajajo na Hrvatskem. Najbolj razširjena je pasmina dolgoroga podolska, ker je po celi Slavoniji, v većem delu županije belovarske, križevske in do polovice županije zagrebske. Za njo pride kratkonoga podolska pasmina, ki se goji v celi županiji ličko-krbavski in v većem delu županije modruško-reške. Tretja je po redu pasmina pomešana z belanskim v zapadnem delu županije modruško-reške, v severnem delu županije zagrebske, na severo-zapadnem delu županije belovarsko-križevske in v okrajih brodskem in požeškem v Slavoniji. Četrta je pasmina zagorska žolta in rumena, v većem delu županije varaždinske. Pasmina muredolska nahaja se samo v severo-zapadnem delu županije varaždinske. Simentalška pasmina najde se pri pojedinih velikih posestnikih po vsi deželi, pa tudi pri manjših posestnikih. Pasmina čista mariahofska nahaja se sedaj samo na vlastelinstvu biskupa Strossmayerja v Djakovu, a pasmine pomešane z mariahofsko in muredolsko najti je v več okrajih v Slavoniji in Sremu, pa tudi v velikogoriškem okraji pri Zagrebu.

Še nekaj posebno znamenitega za govedarstvo moramo tukaj omeniti. Prigodom jubilejske razstave sestali so se v Zagrebu hrvatski gospodarji in so v posebni skupščini zaključili, da se osnuje gospodarski kongres in vsprejeli sledečo resolucijo o napredovanju govedarstva na Hrvatskem: 1. Cela Hrvatska in Slavonija ima se razdeliti na posebne govejorejne (marvogojstvene) okraje. 2. Za pojedine govejorejne okraje ima se ustanoviti stalna osnova za rejo goved po materijalu, ki se že tukaj nahaja in po vseh odnosajih, ki delujejo na govejo živino. 3. Občine imajo se za to pridobiti, da vsako leto neko stalno vsoto od svojih dohodkov dajo za nabavljanje bikov. 4. Subvencija iz zemeljskega avtonomnega budžeta za govedarstvo ima se povišati tako, da se barem nekaj izjednači z ono, ki se troši za napredovanje konjereje. 5. Pri hrv. slav. gospodarskem društvu v Zagrebu ima se osnovati posebna sekcija samo za govedarstvo, katera bi s posebnimi odbori za govedarstvo pri pojedinih gospodarskih podružnicah voditi imela celo delovanje o govejoreji po posebni za to ustanovljeni osnovi. — Ta resolucija zaključena je dan poprej v posebnem dogovoru pri grofu Jos. Draškoviću in drugi dan jednodušno vsprejeta od zbranih gospodarjev. Ni dvombe, da bode ta osnova na velik prosep govedarstvu na Hrvatskem.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 30. septembra.

Cesar v Pragi.

Presvetli cesar izrazil se je proti županu Pragskemu jako rezko o demonstracijah v Pragi ter jih imenoval nepatrijotične. Cesar'skih besed ni pretre-

sobo je zopet samo svetilnica razsvetljevala. Grofinja je sedela vsa blede, šepetaje z odprtimi ustnicami in se premikajoč zdaj na levo, zdaj na desno. V motnih očeh se je kazala popolna odsotnost mislij; gledaje na njo, bi lahko mislili, da to premikanje grofinji ni bilo po volji, ampak prouzročeno vsled kacega skritega galvanizma. V drugič se je njen mrtvi obrez spremenil. Ustnice so nehale šepetati. Oči so se oživile: pred grofinjo je stal neznan mož.

— Ne bojte se, za Boga, ne bojte se, rekel je Herman tihim, prosečim glasom. Jaz Vam ne nameravam kaj žalega storiti; prišel sem, da Vas prosim usluge.

Staruha je molče nanj gledala; kazalo se je, da ga ni slišala. Herman je mislil, da je gluha in naklonivši se do njenih ušes, ponovil svojo prošnjo. Grofinja je molčala kot prej.

— Vi morate, nadaljeval je Herman, ustanoviti srečo mojega življenja in to Vas ne bode ničesar stalo; jaz vem, da zamorete uganiti tri zanesljive karte iz sredine.

Herman je utihnil. Grofinja je spoznala, cesar on prosi; iskala je besed za svoj odgovor. „To je bila šala“, reče ona naposled, „zaklinjam Vas, to je bila šala“.

sati, vzlic temu, da so izvor krive informacije, vračati pa je najodločneje perfidno predrznost nemških liberalcev s katero razlagajo tega govora pomen, zlasti se odlikuje v tem židovska „N. Fr. Presse“. Kar piše ta list, presega že vse meje, a kar ona izvaja iz cesarjevega izreka, to se, slava Bogu, še ne bode zgodilo dokler je še kaj Slovanov v Avstriji.

Mladočeških zaupnih mož shod.

V Pragi vršil se je baje te dni shod mladočeških zaupnih mož, kateremu je predsedoval posl. Tilšer. Mimo drugih kolikor toliko odličnih pristašev mladočeške stranke udeležili so se shoda tudi dr. Julij in dr. Edvard Gregor, dr. Herold, prof. Masaryk, dr. Kramar, Trojan, Adamek, Pacak in Vašaty. Vseh vkupe bilo je pri shodu nad 60 udeležencev. Glede ukrepov ni moči še ničesar izvedeti, le toli se vé, da shod ni sklenil niti predlagati državnemu zboru novo adreso na cesarja niti odposlati pred cesarja posebno deputacijo, da izprosi cesarjevo kronanje za kralja češkega.

Baron Chlumecky o položaji.

Nobenemu naših slovenskih poslancev ni se videlo izpregovoriti nekoliko besed o političnem položaji in o situaciji v državnem zboru, dočim je celo baron Chlumecky, ki tudi ne ljubi tolmačiti zvedavim volilcem svojih namenov, stopil v javnost in na shodu nekega političnega društva v Novem Jičinu spregovoril nekoliko besed, katerih jedro hočemo podati čitateljem svojim v nastopnih vrsticah.

Chlumecky izrekel je kratko in gladko, da njegova stranka še ni dosegla svojega smotra, in da še ni zadovoljna s tem, kar je dosegla. Položaj se je sicer za Nemce izdatno izpremenil, na bolje izpremenil, toda Nemcev končna želja je, da bi oni v vseh zadevah odločevali brez ozira na druge stranke. To zdaj še ni mogoče in tega bi tudi še ne omogočile parlamentarne alijance, katere bi se utegnile skleniti. Ker je torej Nemcem doslej še nemogoče dobiti oblast popolnoma v roke in ravnati zgolj tako, kakor se njim vidi da je dobro in prav, zato pozabili so preteklost, in vsprejeli izdatne koncesije grofa Taaffeja. Taaffe sicer ni prikupen, ali Nemci sodijo, da je bolje sedeti z njim na jedni klopi, kakor pa boriti se proti njemu. Taaffe se je moralno zavezal vladati tako, da se ne bode zagrešil proti osnovnim terjatvam nemških liberalcev in zato vsprejeli so le-to ponudeno jim primerje, izjavljajo pa opetovano izrecno, da je zmatajo le kot prehodno dobo, kajti Nemci, ako so vladna stranka, hočejo tudi imeti oni upliv na vlado, kakor pristojna taki stranki.

To je sodba Chlumeckega v sedanjem političnem položaji. Stari lisjak govoril je i o drugih kolikor toliko zanimivih stvareh, toda ker je vse, kar je še govoril, že zdavna znano, ne bomo tega navajali.

Grško-katoliška sinoda

zboruje v Lvovu ter vzbuja pozornost vseh resnih političnih krogov. Zanimivo je že to, da je sinoda odklonila predlog uvrstiti Ignacija Loyola mej svetnike, katere čisla in spoštuje grško-katoliška cerkev, zanimivo tem bolj, ker upravljajo baš očetje jezuiti bazilijanske samostane v istočni Galiciji. Isto tako izrekla se je sinoda za odpravo celibata in sicer iz jako tehtnih, vsega uvaževanja vrednih razlogov, izmed katerih naglašamo sosebno ta razlog, da je celibat jeden poglavitnih uzrokov, da se širi verski indiferentizem in vzbuja javna nejevolja.

Vnanje države.

Rimske tajnosti.

Italijanski poslanik v Londonu prispel je te dni v Rim in prva pot ga je peljala k minister-skemu predsedniku Rudiniju. To je bil povod, da se je jelo na Dunaji in v Berlinu sumiti,

— S tem me ne boste odpravili, odgovori srdito Herman: Spomnite se Čapliškega, kojemu ste Vi pomogli, zopet priigrati zgubljeni denar.

Grofinja je bila vidno v zadregi. Črte njenega obraza so izražale hud notranji boj, kmalu pa je pala v prejšnjo brezčutnost.

— „Zamorete me li Vi“, nedaljeval je Herman, „povedati te 3 zanesljive karte?“

Grofinja je molčala. Herman je nadaljeval:

— Za koga že hranite Vi Vašo tajno? Za Vaše unuke? oni so i brez tega bogati. Oni že ne znajo ceniti denarja. Zapravljivcu tudi ne bodo Vaše tri karte pomagale. Kdor ne more obvarovati očetove dedščine, ta tako umrje v ubožstvu, neglede na kako demonsko pomoč. Jaz nisem zapravljivec, jaz vem ceniti denar. Vaše tri karte pri meni ne bodo zastoj. No! On je nehal in s trepetom pričakoval odgovora. Grofinja je molčala. Herman je bil kot na žerjavici.

— Če je Vaše srce kedaj poznalo čut ljubezni, če se spominjate njene strastnosti, če ste se Vi kedaj nasmehnil pri joku novorojenega deteta, če je v obče v Vašem srcu kedaj bilo kako človeško čustvo, tedaj Vas prosim s čustvi Vašega so-proga, ljubovnico matere, pri vsem, kar je v živ-

da je Italija izdala Angliji tajne dogovore, katere so pravo jedro trojni zvezi. Govori se sicer, da bi to znanje moglo ugodno uplivati na eventualno postopanje Anglije, vendar se pa Albijoncem nič prav ne zaupa in zagradel izjavila je italijanska vlada hitro, da so vse take kombinacije neosnovane. Verjetno je i jedno i drugo, in marsikaj proglašalo se je že kot neosnovano kar je bilo res.

Francija.

Iz lepe Francije dobivamo časih kaj čudna poročila. Jeden največjih sovražnikov republike in zagovornik „moralnega reda“ senator Buffet odpovedal se je baje dosedanjemu svojemu političnemu prepričanju in se uvrstil mej čistokrvne republikance. Tako vsaj tolmačijo v Parizu naidušeno napitnico tega gospoda na predsednika republike gospoda Carnota. Še nekdo dvignil je republikansko trobojnico, mož, o katerem bi pač nihče ne bil tega pričakoval — princ Viktor Napoleon, bonopartijski pretendent. Kakor se govori, javil bode princ Viktor ta svoj ukrep v posebnem manifestu privržencem svojim. Ta navidezna odpoved princa Viktorja razkačila je posebno „stare rozete“, kakor pravijo v Parizu nekdanjim imperijalističkim uradnikom, in odposlali so celo posebno odposlanstvo pred princa, kateremu je bilo nalog prepričati visokorodnega odpadnika, da je ta njegova taktika povsem nesimpatična starim prijateljem obitelji njegove. A tudi v republikanskih krogih ni naredila izjava princa Viktorja zaželenega uspeha. Republikanci še niso pozabili izbornih manevrov Napoleona III. katerim je princa Viktorja delovanje podobno kakor jajce jajcu.

Tujci na Francoskem.

Leta 1888. sklenila je francoska zbornica zakon, glasom katerega so dolžni vsi stalno na Francoskem živeči inozemci javiti se kot kakšni francoskim političnim oblastim, kjer se o tujcih vodi stroga in natančna kontrola. Letos so se začele te objavnice pregledovati v statistične svrhe, kakor pravi vlada, česar pa nihče ne veruje. Doslej pregledale so se objavnice 1.200.000 tujcev. Točno se javljajo posebno Nemci, ker vedo, da jih nikjer radi ne gledajo, menj točno so že Italijani, uporni so pa sosebno Angleži in Američani. Mej na Francoskem naseljenimi Nemci razširja se vest, da namerja vlada storiti kaj proti njim in sploh proti tujcem z ozirom na to, da domači delavci ne gledajo radi tuje konkurencije.

Angleži in Egipt.

Na zahtevanje, Turčije, da ostavi Angleško vojstvo Egipt, odgovoril je bil o svojem času lord Salisbury kaj kratko in kakor poročajo francoski listi, namerja angleška vlada to zahtevanje sultana i nadalje v nemar puščati ter je baje celo turški vladi javila, da je v lastnem interesu turškega carstva, pustiti vse, kakor je sedaj. Glede dobe kdaj bodo zapustili angleški vojaki deželo Faraonev, se glasom teh poročil angleška zdaj še neče razgovarjati in sicer zato ne, ker je nevarni mahdi še vedno poveljnik 10.000 smelim in za Egipt nevarnim vojakom.

Domače stvari.

— (Imendan presvetlega cesarja.) Mestni šolski svet je odredil, da bodi letos 3. dan meseca oktobra na vseh ljudskih šolah Ljubljanskih prost pouka in da se ta dan slovesno praznuje god Nj. Velečastva presvetlega cesarja, ker bi na pravi dan godu, namreč v nedeljo mladina, ki bodi v ljudske šole, nikjer ne mogla imeti slovesnih cerkvenih opravil.

— („Slovenec“,) ki po stari svoji navadi dan za dnevom donaša zdaj krajše, zdaj daljše za-

ljenji svetega, ne odbite moje prošnje, odkrite mi svojo tajno, kaj je v njej? ona je morebiti v zvezi z velikim grehom, z izgubo večnega življenja, z dogovorom hudičevim? Pomislite! Vi ste stari, živel ne boste več dolgo, jaz sem pripravljen vzeti Vaš greh na svojo dušo. Odkrite mi tedaj Vašo tajno. Pomislite, da v Vaših rokah leži sreča človeka; če ne več jaz, bodo moji otroci, vnuki in pravnuki blagoslavljali Vaš spomin in Vas bodo častili kot svetnico.

Stara dama ni odgovorila ni besede. Herman je vstal.

— Stara čarovnica! rekel je z zobmi škripaje, jaz Te bom že prisilil, da boš odgovorila.

Pri teh besedah je potegnil samokres iz žepa. Zagledaje samokres, je grofinja pokazala čuden nemir.

Ona je zakimala; podprla glavo z roko in, kot da bi se hotela braniti pred strelom, potem se je zgrudila in ostala nepremična.

Nehajte z otročarijami, rekel je Herman, in jo prijel za roko. Uprašam Vas zadnjikrat, mi li hočete naznaniti Vaše tri karte? Dà ali ne?

Grofinja ni odgovorila. Herman je zapazil, da je mrtva. (Dalje prih.)

bavljice in izzivanja „naprednjakov“, brez katerih izzivanj bi morda niti živeti ne mogli, razkoracili se je posebno v včerajši številki. Nič manj nego na treh mestih, v članku, mej dopisi in mej dnevnimi novicami peča se z „radikalci“. V članku vzel si je za predmet svojih neslanih in že tolikrat premletih ekspektoracij „Rodoljuba“ in „Slovensko društvo“, v dopisu spravil se je dopisnik z Gorenjskega (?) zopet na našega podlistkarja in misli Bog si vedi kako modro in dovtipno nas je potolkel z bedasto svojo frazo o „spridenih dijakih“, s katero pa ni dokazal prav ničesar. Modrost in učenost in poznanje sveta se pač ne uči mej zaduhlimi zidovi Ljubljanskega semenišča, iz katerega dobajajo zadnji čas take dvomljive cerkvene luči kakor so pisatelji Slovenčevi, ki so najžalostnejši dokaz, da so pač dovršili vse študije in dosegli častni stan“ pri vsem tem pa ostali grozno surovi in neotesani, kar dan za dnevom dokazujejo s svojimi psovskami, ki že presedajo vsacemu treznomislemu človeku. Saj ste tudi pokojnega Jurčiča psovali na enak način, a vendar je ta „sprideni dijak“ za slovensko slovstvo storil več, nego storé in bodo storili vsi sedanji in bodoči kapelani Kalan-Mahničeve šole. Da je članek „Predobro se jim godi“, ki smo ga posneli iz „Edinosti“, prav dobro zadel, kaže srd „Slovenčev“. Za danes primankuje nam prostora, da bi se obširneje bavili s temi klerikalnimi duševnimi izrodki, ki so zopet jasen dokaz „kdo seje prepri“ in kdo absolutno ne more živeti brez hujskanja in razpora. Sapienti sat!

— (Citajte „Agramer Tagblatt.“) V včerajšnji številki priobčil je rečeni list pod naslovom „Aus Unterkrain“ obširen in jako dobro pisan dopis, v katerem se po vrsti pripovedujejo razne pikantne podrobnosti iz življenja in poslovanja okrajnega glavarja viteza Schwarza, naštevajo njegove raznovrstne blamaže in popisuje prav pristno ves dogodek mej gimnazijci in vitezom Schwarzom. P. n. čitatelji bodo rečeni dopis s posebnim zanimanjem čitali.

— (Obrtni strokovni šoli v Ljubljani.) Na tukajšnji c. kr. strokovni šoli za lesno industrijo je prirasel letos četrti in zadnji letnik. Zavod je zelo dobro obiskan in ima celo več učencev, kakor je določeno za normalne razmere. V prvem letniku je upisanih 18, v drugem 14, v tretjem 11 in v četrtem 9 učencev; vseh skupaj je torej 32. Prvi letnik je nekak pripravljavni tečaj, v drugih letnikih pa se ločijo učenci po svojih obrtih. Tako je mizarjev 17, rezbarjev 13 in strugarjev 4. Poleg teh obiskujejo šolo še 3 izvauredni učenci ali hospitantje. — Na šoli za umetno vezenje in šivanje čipek je ustopilo 26 rednih in 10 izvanrednih učenk. Letos namerava vodstvo otvoriti poseben oddelek, v katerem bodo bivše učenske izdelovale naročila pod nadzorstvom učnih močij in z uporabo učnih sredstev, katere ima zavod na razpolaganje. Ženski oddelek dobi letos novega kateheta, gosp. Jan. Oblaka, kapelana pri sv. Jakobu. Vseh učnih močij na obeh zavodih je sedaj 11, mej temi dve učiteljici.

— (Naš rojak Fr. Ser. Vilhar) se je preselil stalno v Zagreb, kjer se bode bavil z glasbenim poukom. Ker je izboren pianist, bode gotovo imel lepo polje za svoje delovanje. Opozarjamo v prvi vrsti v Zagrebu bivaajočo Slovence na to. Stanuje g. Vilhar v Mesniški ulici broj 6.

— (Mestna dela.) Kanal pri deželnem gledališču raztegnil se je sedaj tudi že v Lattermannov drevored do prve vile. Promet sprehajalcev se je vsled tega dela jako zožil.

— (Lepšanje mesta.) Hiše g. dr. Tavčarja na Bregu in banke „Slavije“ v Gosposkih ulicah so se zadnje mesece zunajno jako olepšale, tako, da so res v kras mesta. Stavbinska dela je jako okusno izvršila stavbinska tyrdka Knez in Zupančič.

— (Poljanska cesta) se v jednomer kiti z novimi lepimi poslopji. Ravnokar prezidal je gospod trgovec Lavrič hišo nasproti g. Hrena v prav lepo poslopje in napravil tam prostorno prodajalnico.

— (Nova stavba v Spodnji Šiški.) Poleg hiše gospoda Štefana Pogačnika, nekdanj Čadeževa hiša, sezidal je gospod Zorman, trgovec v Ljubljani, lepo dvonadstropno hišo.

— (Petindvajsetletnica čitalnice v Št. Vidu.) Vspored „Besedi“ ki se bode pričela ob 1/27. uri je naslednji: a) A. Nedved: „Zvezna“,

poje moški zbor. b) Slavnostni govor, govori čitalnični predsednik gosp. S. Jovan. c) Fr. S. Vilhar: „Mornar“, samospjev, poje g. J. Žirovnik. d) „*“: „Na planine“, poje mešani zbor. e) Narodna: „Kje so moje rožice“, poje mešani četverospjev. f) Em. Vašak: „Moj dom“, poje moški zbor. g) „Oče so rekli da le!“ Gluma v jednom dejanji, preložil Franjo Končan.

— (Za spomenik pri Kustoci padlih vojakov) v Ljubljani dovolilo je mestno županstvo v Idriji prispevka trideset gold.

— (Iz Št. Petra na Notranjskem) se nam piše: Po dolgem prestanku zaradi živinske kužne bolezni na parkljih in gobcih dovolilo se je zdaj Pivčanom, da smejo svojo govejo živino zopet rabiti za delo, jo na semnje goniti in z njo kupčevati. Marsikateri kmetovalec je bil radi te nadležne kužne živinske bolezni v veliki zadregi; v največji potrebi si ni mogel pomagati, ker živine prodati ni smel in z vožnjo si tudi nič prislužiti ni mogel. Vsled razglasa visoke c. kr. deželne vlade so zopet semnji v tukajšnjem okraji dovoljeni. Na dejati se moremo, da bode prihodnji semenj v Št. Petru v četrtek po nedelji Rožnega venca na dan 8. oktobra prav dobro obiskan. Kakor se sliši, bode se prigualo veliko lepe goveje živine, s katero se Pivčanje res ponašati zamorejo.

— (Ponesrečil je,) kakor se poroča iz Kamnika, na paši sedemletni pastirski dečko, ki je zažgal dinamično patrono. Na desni roki je hudo poškodovan.

— (Iz Trsta) se poroča, da je tudi tam mrzlo in huda burja. V Istri zapadel je v gorah sneg. V mnogih krajih naredila je toča veliko škodo po vinogradih. V Kvarneru je silna burja, da se je moral parobrod „Nil“ vrniti v Mali Lošinj in ni mogel v Reko.

— (Madjarski gostje v Zagrebu) neso baje bili prav nič naidušeni, občinstvo vsprejelo jih je popolnoma hladno in indifereatno, kar je povsem naravno, ker za nasprotno ni nobenega povoda. Tudi osem let banovanja Hedervaryjevega ni še naredilo čudežev v Zagrebu v narodu. To se je najbolj pokazalo te dni, ko so bivali madjarski gostje v Zagrebu, za katere se občinstvo sploh ni dosti menilo in jih večinoma niti opazilo ni.

— („Matica Hrvatska“) ima na Slovenskem 289 članov. Največ jih je v Trstu, to je 48. Za tem pride Ljubljana s 44, Koper s 40, Gorica s 33, Sežana s 33, Ajdovščina z 22, Gradec s 15, Metlika s 13, Maribor z 11, Tolmin z 9 člani itd.

— (Gosp. Esad Kulović,) prvak bosenskih mahomedanov, bival je osem dni v Zagrebu ter si ogledal mesto in rastavo. Iz Zagreba odpotoval je na Reko in v Splet, odkoder se vrne preko Mostara v Sarajevo.

— (Dr. Holuba razstava na Dunaji) ni imela povoljnega finančijelnega uspeha. Zatorej bode slavni afriški potovalec moral še tudi v bodočem letu prirediti jednako razstavo, da doseže svoj namen. Razstava bode v kakem drugem velikem mestu in se vrše že dotične obravnave. Razdelitev razstavljenih stvari vršila se bode torej še le leta 1893., ko bode končana druga razstava. Ker je tudi Ljubljana mej onimi mesti, kjer je dr. Holub imel svoja predavanja, dobi primeren del razstavljenih stvari tudi naše mesto, ko so bodo razdelile.

— (Rojansko posojilno in konsumno društvo,) upisana zadruga z omejenim poroštvom, ima prvi občni zbor v nedeljo dne 4. oktobra 1891. ob 4. uri popoldne v dvorani podružnice sv. Cirila in Metoda v Rojanu. Vspored: 1. Nagovor načelnika; 2. Čitanje pravil; 3. Vpisovanje novih združnikov; 4. Sporočilo o dosedanem društvenem delovanju; 5. Sporočilo o združnem sedanjem gmotnem stanju; 6. Posamezni predlogi; 7. Volitev načelnika predstojništvu; 8. Volitev drugih članov predstojništva, nadzorništva, razsodišča in njih namestnikov. Podpisani odbor najuljudnejše vabi svoje sorojake v Rojanu, v mestu in okolici, da se mnogoštevilno udeležijo tega zborovanja ter obilno pristopijo našemu društvu.

Odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 29. septembra. Zvečer bila velika baklada, po kateri se je podal cesar k soiréji pri grofu Waldsteinu.

Praga 29. septembra. Justični minister grof Schönborn vrnil se danes na Dunaj.

Kolonija 29. septembra. „Köln. Ztg.“ ve pripovedovati mnogo o ruskih oboroževanjih ter sklepa, da mora Rusija biti gotova, da bode sultan v slučaju vojne ostal vsaj neutralen, drugače bi ne puščala tako malo vojakov na turški meji.

Berolin 29. septembra. Vladajoča kneginja Ida Reuss-Greiz, starejšega pokolenja, je včeraj umrla.

Hamburg 29. septembra. Italijanski kraljevič došel včeraj in odpotoval v Amsterdam.

Praga 30. septembra. K včerajni soiréji pri grofu Waldsteinu, katere so se udeležili odličnjaki vseh krogov aristokracije, znanosti, umetnosti in politike, mej njimi Schmeykal Plener, Rieger, Zeithammer, Matuš, došel cesar ob 1/29. uri. Ustopil je v dvorano vodeč grofinjo pod pazduho. Dal si predstaviti mnogo navzočih in počastil mnoge z daljnimi nagovori, mej njimi Plenerja. Odšel ob 1/210. uri. Danes vsprejel jako milostno cesar deputacijo mesta Prage, katero je vodil župan. Izročila je prošnjo za najvišje varstvo raznih mestnih interesov, mej katerimi so regulacija Vltave, zgradba podrtega Karlovega mosta. Zagotovil je, da mu je razcvet Prage posebno pri srci in izreka svoje posebno zadovoljstvo o dokazih dinastičnega čustva, ki se je pokazalo v poslednjih dneh. Zjutraj ob 7. uri bil cesar poldrugo uro v kadetski šoli in se udeležil izpitov gojencev iz vseh predmetov, dalje glasbene vaje, vaje v borenji, telovadbi in ekserciranji. Počastil gojence z nagovorom, milostno priznavši njih krepki vojaški duh ter izrekel najpopolnejšo zadovoljnost deželnemu zapovedujočemu generalu, načelniku zavoda in učiteljskemu zboru. Mej tem nabrala se ogromna množica naroda, ki je priredila burne ovacije vračajočemu se vladarji.

Razne vesti.

* (Slavni češki skladatelj dr. Anton Dvořák) imenovan je ravnateljem ameriškega konservatorija v Novem Jorku.

* (Ivan Gončarov,) slavni ruski romanopisec, umrl je te dni v 80. letu dobe svoje v Peterburgu. Gončarova romani pridobili se si neizmerno popularnost po vsej Rusiji in so prevedeni v skoro vse evropske jezike.

* (Lakota na Ruskem.) Kakor se poroča iz Peterburga, je v mnogih krajih tudi letina za krompir bila prav slaba. Vsled tega je beda v tistih krajih vedno večja. V guberniji astrahanski je baje pomrlo že mnogo ljudi lakote. Se ve da ni verovati vseh pretiranih vesti, katere razširjajo angleški in za njimi nemški časopisi in je treba biti opreznim.

* (Nemški cesar in njegov zasebni zdravnik.) Pri letošnjih manevrih v Avstriji padel je nemškega cesarja zasebni zdravnik dr. Leuthold s konjem ter se poškodoval tako na nogi, da nekoliko dni ni mogel biti poleg cesarja. Čez nekaj dni prosil je cesarja, naj mu dovoli, da ga sme zopet spremljati pri manevrih, kar mu je pa poslednji kategorično odbil. Ko je zdravnik ponovil svojo prošnjo, odgovoril je baje cesar: „Ljubi doktor z mojim kolenom delate kar hočete Vi, a s svojo glavo storim, kar hočem jaz. Ostali bodete torej lepo doma“.

* (Blazen brivec.) V neki brivnici v Pragi zblaznel je iznenada brivski pomočnik, ko je baš pričel briti nekega gospoda. Zgrabil je velike škarje, ter napadel gospoda, ki je blaznega zgrabil za roko in klical na pomoč. Nesrečnega odvedli so v blaznico.

* (Požar v gledališču.) Mej predstavo nastal je te dni ogenj v gledališču v Spau na Francoskem. Občinstvo začelo je bežati in je nastala grozovita zmešnjava. Več oseb bilo je v gneči zmečkanih in ranjenih. Ogenj pogasil so kmalu.

* (Obsodba.) Zaradi znane velike nesreče na železnici pri St. Mandé-u na Francoskem bili so obsojeni: Podnačelnik postaje v Vincennesu, Deguergois na 4 mesece zapora in 300 frankov globe, strojevodja Caron na 2 leti zapora in 300 frankov globe. Železniško društvo mora odškodovati vse po nesreči prizadete. Gospodična Jouvin, ki je izgubila očeta in mater in prišla tudi ob nogo, dobi 75.000 frankov, nje brat 25.000 frankov. Dve udovi, ki sta izgubili zeta in hči, dobita po 1000 in 800 frankov dosmrtno letnine.

* (Nesrečana železnica.) Ekspresni vlak dobajajoč iz San Sebastiana na Španskem zadel je pri Burgosu z mešanim vlakom. Sedem oseb je mrtvih, štirinajst pa težko ranjenih.

* (Zaradi svojih mačk zgorela.) V Annecyju na Francoskem nastal je požar, ki je upelil pet velikih poslopij. Dve poslopji sta poleg tega v nevarnosti, da se zrušita. Škode je dva milijona frankov. Neka stara devica je zgorela, ker je po sili hotela rešiti svoje mačke.

Umrli so v Ljubljani:

29. septembra: Viljem (v silu krščen) Premru, železniškega, sprevoznika sin, 5 ur, Realskega št. 23, asphyxia. — Hans Mayer, nadporočnikov sin, 6 mesecev, Rimska cesta št. 6, bronhitis.

V deželni bolnici:

26. septembra: Marija Stavec, delavčeva žena, 26 let, peritonitis post partem.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
29. sept.	7. zjutraj	743.4 mm.	9.2° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	741.4 mm.	17.4° C	sl. svz.	jasno	
	9. zvečer	741.0 mm.	10.6° C	sl. svz.	jasno	

Srednja temperatura 12.1°, za 1.7° pod normalom.

Dunajska borza.

dné 30. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	dnas
Papirna renta	gld. 91.80	gld. 91.55
Srebrna renta	91.20	91.40
Zlata renta	109.90	109.70
5% marena renta	101.95	101.75
Akcije narodne banke	1009	1009
Kreditne akcije	281	282.25
London	117.15	116.90
Srebro		
Napol.	9.30	9.28
G. kr. cekini	5.57	5.56
Nemške marke	57.55	57.47 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	134 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	181 75
Ogerska zlata renta 4%		103 95
Ogerska papirna renta 5%		100 50
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	120 25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi		115
Kreditne srečke	100 gld.	185 25
Rudolfove srečke	10	20 25
Akcije anglo-avstr. banke	120	153 25
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.		226

Temeljiti pouk v

francoščini

daje gospodična doma in tudi zunaj doma proti zmerni nagradi. — Natančneje izve se na Tržaški cesti št. 6, v pritličji, II. vrata. (808—3)

Zahvala.

Vsem prijateljem in znancem prerano umrlega

Fraňa Oražna

izrekamo za skazano sočutstvo mej boleznijo in za mnogobrojno in častno spremstvo k zadnjemu počitku najsrčnejšo zahvalo.

Kostanjevica, dne 29. septembra 1891.

(821)

Žalujoči ostali.

Od pluga do krone.

Obširen zgodovinski roman,

zajet iz kranjske povestnice.

(745—16)

Cesarja Jožefa trg.

Samo nekaj dnij.

Odprto vsak dan od 9. ure zjutraj do 9. ure zvečer.

F. Bayer-ja

PANOPTIKUM.

Zbirka mojstevskih umetniških del, katere so zanimive za vsakoga. — Vse je predstavljeno v naravni velikosti.

Ustopnina za odrasle ljudi 10 kr., za otroke, stare pod 10 let in vojske brez šarže 5 kr. Natančneje na plakatih.

(806—3)

Z velespoštovanjem F. Bayer.

Dekle

izurjena za prodajo mešanega blaga, vsprejme se takoj na deželo. (822—1)

Ponudbe pod U. G. upravnistvu „Slov. Naroda“.

Posamentarijski žameti, trakovi, mreže.

M. PODKRAJŠEK

v Ljubljani, v Spitalskih ulicah.

Zenitbena ponudba.

Star sem 31 let, nameščen v neki trgovini v Bosni z letno plačo 1000 gld. in stanovanjem, prijazne vnanjosti ter želim hitro stopiti v zakon. — Gospodične, ki bi se hotele omožiti v te sicer prav prijazne kraje, pošljite naj svoje dopise upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (819—1)

Pri

Karolu Till-u

v Ljubljani, v Spitalskih ulicah št. 10.

Vse

(456—12)

šolske potrebščine

za pisanje, risanje in slikanje, za vse šole po naročilu gg. profesorjev.

Velika izbira

risalnih skladnikov, risal itd.

Št. 2056.

Razpis natečaja.

(809—2)

Vsled jednoglasnega ukrepa občinskega zastopa z dne 21. septembra 1891 razpisuje se s tem natečaj na službo:

I. občinskega kancelista

z letno plačo od gld. 500 (pet sto), katere bode izbrani dobival iz občinske blagajne v mesečnih antecipatnih obrokih.

Prednost se bode mej prositelji dala onemu, ki se izkaže s popolno prakso v občinskih poslih, oziroma onemu, kateri slušbuje v kaki občini.

Od prositeljev zahteva se popolno znanje hrvatskega kot uradnega, potem italijanskega in po mogočnosti tudi nemškega jezika. Prošnje dopišljejo naj se podpisancu **tekem 14 dnij, t. j. do uštevšega dne 7. oktobra t. l.**, ker se bode vršilo imenovanje sledečega dne.

Izbrani imel bode nastopiti svojo službo takoj, a najkasneje sredi bodočega meseca oktobra.

II. občinskega zemljemerca

(geometra), z letno plačo gld. 1000 (jeden tisoč), katero bode dobival dotičnik iz občinske blagajne v mesečnih postecipatnih obrokih.

Občinskemu zemljemeru bode naloga preceniti občinska zemljišča, obdelana izza leta 1882., oziroma v onih županijah, v katerih izmerjenje ni izvedeno in opravljati tehniške posle občine, katera bi ista potrebovala.

Vrh občinske nagrade more dotičnik računati še na izdatne izredne dohodke in postranske zaslužke od zasebnikov v izvenuradnih urah.

Prositelji morajo svoje prošnje doposlati občinskemu glavarstvu **do dne 21. oktobra 1891** in dokazati vse one sposobnosti, katere se zahtevajo za tako službo, namreč nauke, dosedanje prakso itd.

Uradni jezik v tej občini je hrvatski.

Glavarstvo občine Kastav

dne 22. septembra 1891.

Munić I. r., glavar.

Založnik tovarne za platno.

Viljem Sattner

v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 20

(757-6)

priporoča za bodočo sezono po znanih nizkih cenah dobrosortovano zalogo

prtenega, modnega in manufakturnega blaga

od priproste do najfinejše vrste. Lepe novosti jesenskega in zimskega blaga za obleke, črne in v vseh drugih modnih barvah; posebnosti pristno angleškega in brnskega modnega blaga za oblačila za gospode, flanelne odeje, predlagači, navađni in salonski prostirači, preproge, angora-kožice, tkani in natisnjeni perlini barhanti i. t. d. i. t. d.

Novosti kupujejo se vsak dan.

Najnovejši modni časniki so na razpolaganje.

Blago za obleko, dvojnato široko, meter po 50 kr. in več.

Prevzete obrti.

Čast mi je naznaniti, da prevzamem dne 1. oktobra 1891. l. prej Schulz-ove vdove obrt in priporočam svoje sveže in pristno prevojeno meso in klobase.

Z odličnim spoštovanjem

FRAN PREBIL

prevójar in izdelovatelj klobas, Sv. Petra cesta št. 9.

Anton Schuster v Ljubljani

Špitalske ulice

„Pri Tončku“

priporoča

najnovejše, najlepše in najcenejše
dežne plašče za dame, jopičc, ovratnike,
kolobarje, tricot-taille, fichu-je,

potem blago za žensko obleko, za jesen in za zimo, moderno blago, francosko in angleško za gospode, vse vrste preprog in prostirač, linoleja, blago za pohišje, usnjeni tuče in uloge za postelje, platnino, chiffone, barhant, namizno prtenino in brisalke, himalajske tkanine, peluche, žamete v vseh barvah, najlepše naglavne robce itd.

Opomnja.

Opozorjam sosebno cenjene svoje p. n. naročnike, da dajem vse konfekcijske izdelke iz najboljšega uležanega svojega blaga na Dunaji izdelati, da torej katerokoli zaželeno konfekcijsko stvar iz Dunajskih katalogov izdelam za 20% ceneje in to v 14 dneh ter jamčim, da bode dobro stala. Slučajno potrebne male poprave izdela in jemlje mero Dunajske šivilja, katero sem v to svrhu vsprejel nalašč v svojo trgovino.

(737—4)

Z odličnim spoštovanjem

zgorajšnji.